

guyt

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: V. BOUDIER. GRIFFIER: P. J. KIEN.

REDACTEUREN: E. A. LAMB — E. A. BARTHOLDY — J. WOLVINGA — J. SLOK — M. VAN DEVENTER
F. J. DE VLOUW — N. VAN VORDEN — R. R. BOAZ — A. GERVAIS.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
13e JAARGANG VRIJDAG 30 OCTOBER 1936 10 BLZ. No. 7

6e LUSTRUM D. V. S. V.

De Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging maakt zich op voor de viering van haar 6e Lustrum. Het hoogtepunt van deze viering zal de opvoering van het toneelstuk „drie Wegen” vormen. Een stuk door een vrouw voor vrouwen geschreven en straks door vrouwen gespeeld! Met groote belangstelling zien wij deze opvoering tegemoet. Velen zullen zich nog de voortreffelijke voorstelling van Fasantasena ter gelegenheid van het vorige Lustrum herinneren. De Vereeniging maakte toen een tijdperk van groote bloei door, het ledenaantal was aanzienlijk en daardoor kon ook de vereeniging op velerlei gebied actief optreden. Het is in dien tijd dan ook geweest, dat het nieuwe clubhuis, Huize O. D. 36, werd betrokken. Het feit dat dit huis in een korte spanne tijds één der bekendste perceelen langs het Oude Delft is geworden, bewijst wel de bijzondere plaats, welke de Vrouwelijke Studenten in onze samenleving hebben ingenomen.

Nu weer een Lustrum voor haar deur staat, hebben wij ons gewend tot de Presidente der D. V. S. V. Mejuffrouw C. C. Koeleman, met het verzoek ons eens iets te vertellen van het huidige leven van haar Vereeniging. Volgaarne gaf zij aan ons verzoek gehoor. Wel kostte het eenige moeite het huis te bereiken zonder onze nek te breken over de talrijke fietsen, welke de doortocht versperden. Maar het lukte en toen de witte cerberus ons binnen had gelaten, viel ons een aller vriendelijkste ontvangst ten deel.

Het gebouw was één en al bedrijvigheid, vele Toosjes en Truusjes op wier glunderende gezichtjes men de feestvreugde al kon aflezen, renden her en derwaarts. Op de trap ontmoetten we een lid der Feestcommissie.

„U hebt het zeker erg druk,” vroegen wij geïnteresseerd. „Och wat! verbeeld je, wij kregen van Hooykaas een paar Lustrummannen van koek?”

„Hè?”
„Nou ja, geen echte, maar omdat alles zoo goed gaat! maar nu moet ik heusch weer weg.”

De Presidente ontving ons op de intieme clubkamer. Hoe menigmaal zijn we al hier niet de gast geweest! Hoe vertrouwd is ons deze kamer geworden. Ja zelfs deze wanden kunnen getuigen van menig brok corpsgeschiedenis. Op een fotorek ontdekken we eenige leuke snapshots van het Koninklijk-Paar. Het ijs is spoedig gebroken.

„Mag ik U iets aanbieden? Port of Sherry?”

Nauwelijks hebben wij onze wensch te kennen gegeven of een jongerejaars treedt met een blad vol fonkelende glazen binnen.

„Het Societeitsbestuur kan bij Lucullus wel een lesje nemen,” merken wij op.

De Presidente glimlacht. „Och, wij meisjes leeren dat zoo vanzelf.”

„Een puike vereeniging!”

„Ons vereenigingsleven is inderdaad in elk opzicht gezond.”

„In elk opzicht? wij dachten dat het gering aantal leden U veel zorgen baart.”

„Natuurlijk kost het wel moeite af en toe de gang van zaken vlot te doen verlopen; maar, paradoxaal genoeg, juist daardoor bloeit de vereeniging, omdat nu ieder elkaar kent, de band is veel sterker, dat merk je vooral met het Lustrum. Iedereen werkt mee.”

„Is het een aardig stuk.”

„Aardig dat is het woord niet, maar er zit veel in.”

„Wat stellen die drie wegen voor?”

„U moet maar eens onze affiche bekijken.”

„Kien!” roepen wij „drie vrouwen — drie wegen!”

Sigaretten gaan rond. Cassimis ovaal van 45.

„En in welk licht ziet U de vrouw als technisch studente?” Even staart de Presidente voor zich uit, als wilde zij haar gedachten bepalen.

„U had mij net zoo goed kunnen vragen: wat doen jullie hier eigenlijk?” zegt ze dan met een oolijk lachje.

Wij haastten ons het tegendeel te beweren.

„Welnu, ik zou niet ieder meisje aanraden te gaan studeeren, de studie is kostbaar en het is de vraag of men er nog iets mee bereikt. Ik acht het echter van groot belang, dat men op eigen beenen leert staan, zèlf moet je je potje leeren koken, je boontjes leeren doppen, maar daarvoor hoef je niet bepaald te gaan studeeren.”

Dat kunnen wij ten volle beamen.

„Ziet U, wanneer een meisje aanleg heeft om te studeeren dan moet ze dat ook zeker gaan doen. In 't algemeen heeft een vrouw meer talent voor talen. Maar laat een vrouw met uitgesproken technische gaven zich niet weerhouden Delft te kiezen!”

Even wordt ons gesprek onderbroken. Vroolijk dartel springt een jeugdige studente, lid van „sjoew” zooals wij later hoorden, de kamer binnen. Dan ziet ze ons zitten, een weinig beduusd blijft het meisje halverwege de kamer staan.

„Ik kom zoo Betty,” knikt onze zegsvrouwe.

Floep is de lieve verschijning weer verdwenen.

„Och, niet alle dagen beleven we zulke bezoeken als die van U mijne Heeren.”

Wij lachen beleefd. Waar zoo'n Lustrum al niet goed voor is!

En straks dribbelen talrijke voetjes over de hobbelige keien van onze Delftsche straten. Dan is de lucht vervuld van een luidruchtige geroezemoes van praatgrage tongen.

Reunisten van de D. V. S. V. doen hun intrede. Uit de dagelijksche zorgen hebben zij zich los weten te maken om één oogenblik volop hun vroegen studententijd te beleven. Wij zullen hen aan ons voorbij zien trekken, vele vertrouwde en getrouwde vriendinnen. En wij zullen trotsch op hen zijn, want wij weten het: deze vrouwen werden in Delft tot ingenieurs gevormd.

Ex Fructibus Cognoscetis Arborem.

Het schrijven van een Redactioneel is een taak, die der Redactie zeer na aan het hart ligt.

Hierin heeft zij een middel datgene op te teekenen uit het leven van het Delftsch Studenten Corps, dat haar trof.

Alsof dit op zichzelf al niet belangrijk genoeg ware, heeft de Redactie, tegelijk met het schrijven van haar kroniek, de gelegenheid critiek te oefenen.

Hierin is het verschil gelegen tusschen het eenvoudige weekverslag en het redactioneel, dat in het laatste door die critiek oefening de gang van zaken in het Corps in meerdere of mindere mate te beïnvloeden zal zijn.

En slechts dan zal deze invloed aan het Corps ten goede kunnen komen wanneer de Spiegel het gemeengoed is niet van de Redactie alleen maar van alle leden van het D.S.C. In dat laatste geval alleen zullen door een weldadige wisselwerking tusschen lezers en schrijvers die uitingen tot stand kunnen komen, waaraan men met recht het epitheton geestelijke bloei zou kunnen verbinden.

Dat in dit opzicht nog zeer veel te wenschen over is, ontveinst de Redactie zich geenszins en wellicht is dit de diepste oorzaak geweest, die haar, verfrist en verjongd, de Redactiekamer deed binnentreden.

Slechts dan zal de Redactie, aan het einde van haar mandaat gekomen, tevreden de handen in de schoot kunnen leggen, wanneer bereikt is in de periode harer werkzaamheid, dat men des Vrijdags, tegen het borreluur zeggen zal:

„Kijk, daar komt onze Spiegel; hij is beter dan eenig ander Studentenblad.”

Eerst in zulke dagen zal de taak van het Redactioneel ten volle tot zijn recht komen omdat dan de zekerheid bestaat dat critiek geoefend wordt op een actief-levend Corps, waar men heden ten dage wel eens zichzelf ziet, sprekend tegen de kale ronding van een steen in de woestijn

Men zegt, dat met de conjunctuur een op en neergaan van de levenslust der menschen gepaard gaat. Mocht deze stelling waarheid bevatten en op ons Corps van toepassing zijn, dan zou hierin reden te meer liggen, overtuigd te zijn van het ontwaken van nieuwe bloeiverwekkende krachten in het Corps.

Inderdaad zou men, na de magere jaren die achter ons liggen, op teekenen van een hernieuwde en groeiende activiteit onder de leden kunnen wijzen. Hierbij zal men echter behoedzaam te werk moeten gaan en bij het onderkennen van zulke teekenen tevens de richting moeten pijlen waarin het Corpsleven zich beweegt. Men zal zich moeten afvragen of een dergelijke opbloei zich niet alleen openbaart in een ijveriger beoefening van de sport. Men zal zich moeten overtuigen of de intellectuele vereenigingen wel deelen in zulk een groeiende belangstelling.

Het is waar; de bouw van een eigen sportvliegtuig door de Delftsche Studenten Aeroclub is een prestatie waarop men langen tijd bogen kan. Echter dient tevens de vraag beantwoord te worden of niet deze „Lambach I” een product is van het handenwerk van het D.S.C., geleid door de scheppende bekwaamheid van een eenzaam enthousiast.

De bibliotheek van de Societeit Phoenix leidt een zeer actief bestaan, echter kan het nooit van een ongewettigde nieuwsgierigheid getuigen, zich af te vragen, of nu van zéér veel leden de belangstelling zich verder uitstrekt, dan tot een vaste serie boeken en standaardwerken, die men nu eenmaal in zijn tweede jaar gaarne leest

Zoo zal het voor een bestuur van Vrije Studie of Debating vaak niet moeilijk zijn een illuster spreker tot een bezoek aan Delft over te halen. Met een zekere bevangenheid zou men zich echter kunnen afvragen, of de belangstelling en de reactie der toehoorders — zich uitend in vragen of debat — het vertrouwen van het bestuur in de ontwikkeling der debaters en vragers gesteld, niet beschame.

In dit licht bezien blijft — en zoo moet het ook — steeds de vraag aan de orde of elke vergrootte activiteit wel met het woord opbloei betiteld mag worden. Een Corps, bestaande uit brave en zelfs vakkundige timmerlieden, internationale hockeyspelers en, binnenkort wellicht record zwimmers, is geen Studenten Corps; het is een conglomeraat van voortgezette schoolclubs.

Hij kwam op een Zaterdagmiddag de Societeit binnen. Om de vlammeende haard zat een kleine kring, valsch belicht door het laatste daglicht, dat door de niet zorgvuldig gesloten gordijnen van de ijsclubhoek binnendrong, door het licht in de middenzaal, waar een tiental menschen zwijgend om de leestafel hun krant lazen en door het schijnsel van het vuur zelf. Hij ging zitten vlak bij het vuur met zijn gelaat naar de ramen toe. Toen zagen zij hoe schoon hij was. Bijna kon men denken dat er een roode gloed om zijn hoofd zweefde. Maar dat kon ook wel het licht zijn, dat weerkaatste tegen de rookwolken die er hingen.

Zonder om te kijken drukte hij met de rechterhand op de bel toen hij op zijn vraag of hij een oogenblik mocht vertoeven in die kring, bevestigend antwoord had gekregen.

Of hij uit verre landen was gekomen. Of hij hier vroeger had gestudeerd.

Het glas dat de bediende hem had gebracht leegde hij in een teug en zette het terug op het blad.

Toen begon hij zijn verhaal.

Het was reeds dertig jaar geleden dat hij Delft had verlaten. Het was toen ook een Zaterdag geweest. Dien Vrijdagnacht had hij zijn ingenieursexamen gevierd. Laat in de middag was hij wakker geworden toen de schemering al begon te vallen. Hij zou die avond naar huis reizen. Maar geen oogenblik dacht hij eraan, dat het reeds veel te laat was om nog op tijd voor het avondmaal thuis te komen. Luisterend naar de windvlagen die om het dak floten keek hij onder het aankleeden naar de regen die neerviel en kletste tegen zijn raam.

Het was die regen geweest — nu en dan heftig striemend als de wind ineens het steegje in viel, dan weer in fijne druppels vallend langs de ruiten — die zijn gedachten licht had gemaakt en los van alle werkelijkheid.

Hoewel er enkele menschen op straat waren kwam het hem voor alsof hij geheel alleen liep. En toen plotseling kwam het besef over hem dat hij geen ouders en vrienden meer had, dat hij die nooit meer terug zou zien.

Op dat oogenblik kwam er van de overkant van de straat een gestalte op hem toe. Toen deze naderbij was gekomen ontwaarde hij tot zijn ontzetting een afschuwelijk grijnzend gelaat overdekt met wonden. De lupuslijder!

Walgend week hij achteruit in een portiek. Goddank, de deur achter hem week, haastig glipte hij naar binnen, de deur achter zich grendelend.

Een smalle trap leidde naar boven.

Toen hij zijn voet zette op de laatste trede ging er een deur op het portaal met een klik open.

En in de kamer daarachter in het halfduister ontwaarde hij haar, gezeten in een kring van menschen om een ronde tafel. Zij hielden de vingers uitgespreid op het blad, elkaar zoo beroerend, dat het geheel een gesloten keten vormde.

Allen hielden hun hoofden naar beneden gericht.

Alleen Zij keek met groote starende oogen naar de deur die opengesprongen was en waardoor hij nu binnentrad. De tafel schoof plotseling opzij met een ruk.

Zij was verrukkelijk schoon. Hij wilde haar mee nemen. Toen dadelijk. Maar hij moest het doen terwijl al die anderen nog dachten dat hij een geest was.

Daarom zeide hij niets maar wenkte tegen haar: kom mee, kom met mij mee.

Zij stond op, de anderen zaten met groote bange oogen te kijken, terwijl hij weer terugweek door de deur.

Maar toen ook Zij buiten stond op het portaal overmande de begeerte hem, en op haar toe springend kuste hij haar heftig zoodat zijn tanden met geweld sloegen tegen de hare.

„Kom mee!” fluisterde hij heesch toen Zij zich achterover boog om adem te scheppen.

Maar Zij krijschte van woede toen zij merkte dat hij gewoon was gemaakt van vleesch en bloed en terwijl haar familie door de deur toestormde, boog Zij bliksemsnel voorover en beet hem diep opzij in de hals.

De vreemdeling had met een plotseling gebaar van pijn de hand naar zijn hals gebracht.

Zijn gezicht was vertrokken.

Sindsdien heb ik die beet steeds gevoeld als ik een vrouw begeerde. Nu ben ik teruggekomen om haar te zoeken. En als zij zich nu niet wil geven dan zal ik haar dooden.

Haastig stond hij op, wierp een gejaagde blik om zich heen en verdween zonder te groeten.

Af en toe treden er gestalten in ons leven, waarvan we ons pas later realiseren, dat ze zich zoo nauw met onze eigen realiteit verweven hebben, dat een bewuste poging tot verbreking van die meestal ongewensche Siameesche tweelingschap even pijnlijk en gevaarlijk kan zijn als het slechts sporadisch slagende operatief ingrijpen op zoo'n fysieke tweeling. Het behoeven geen schokkende gebeurtenissen te zijn die zoo heftig in ons geestesleven kunnen ingrijpen: het kan zijn een ontmoeting van nauwelijks eenigen minuten, een vluchtig woord, dat jarenlang kan blijven nazingen in onze gedachte, en dat ons een zoo kostbaar bezit wordt, dat wij bij het verlies ervan ons zouden voelen sterven; maar ook kan het een stempel slaan, wreed, meedoogenloos, dat onder wilde pijnen blijft naschroeien, het is als ingebrand in onze eigen geest, en kan slechts worden vernietigd met ons zelf.

* *

Mijn ontmoeting was er een zonder woorden. De oudste en trouwste mijner lezers zullen zich uit een van de oudere Jaargangen van de Spiegel wellicht nog een knor van mijn hand herinneren, die zich op een heete zomerdag over het Hippoliet naar het station spoedde. Het woord „knor” was in die tijden in de Spiegel een van de „verboden” woorden, evenals bijvoorbeeld „prol” en „lezer”, woorden, te direct kwetsend om in een betoog tegen en vóór intellectueelen te kunnen worden gebezigd. „Knor”, waarschijnlijk ook wegens de eenigszins onfrisch riekende klankassociaties „knol”, toenmalig Bondsvoorzitter, „knof”look, e.d., in een woord het gansche conglomeraat van vieze luchtjes uit de collegekamers en plat Zee-, Schiedam-, of Haarlemmerdijksch.

Mijn ontmoeting, ik zei het U reeds, was er een zonder woorden en duurde slechts enkele seconden. Maar toen ik dat korte oogenblik zijn stekende blik in de mijne voelde grijpen, werd het bloed tot water in mijn aderen, het was mij alsof ik mijn hoofd in een vacuum had gestoken, dat mijn geest onbarmhartig leegzooog, en ik wist, dat er heel diep in mijzelf iets was gaan knagen, dat mij langzaam, langzaam, maar volledig zou wegvreten . . . totdat Hijzelf in al zijn afstootendheid uit mijn rottenis herboren zou worden: stijlbehaard, de teekenkoker als een uitstulping van het lichaam woekerdend onder de arm, kortom, totdat ook ik doortrokken zou zijn van die halfzachte ijdelheid op zelfbedachte spitsvondigheden, die laaghartige bereidheid zich willoos te laten gaarklutsen in de karnton des dagelijksche levens: ik wist mij geteekend door de Groote Knor.

„Wanneer Uw oog U hindert, zoo ruk het uit” . . . maar staat men dan, vreugdedronken ondanks onduldbare smart, bereid de gestempelde woekering in het merg ver van zich te werpen . . dan staan daar nieuwe heele en halve knorren klaar, nieuwe herders voor ons zieleheil, die de losgeweekte massa's weer aaneen kitten in ons gloeiend hoofd en later uitstollen tot haarscherpe kristallen, die flitsende scheuten van kramptrekende zenuwpijn sturen door ons afgemat lichaam, en dan hamert meneer Storm op het carillon uur aan uur een koor uit Judas Maccabäus, maar langs de flarden van zenuwdraden die in ons vernield organisme nog slechts verkeerde verbindingen tot stand kunnen brengen, ruischt het langs de wolken. „Het ruischt langs de wolken,” zeker, meneer Storm, een klein kind moet begrijpen dat het een boodschap moet zijn, misschien zelfs wel een goddelijke, behalve voor meneer Bartlema, maar op Bloemkoolavond ruischt er een jammerklacht langs de wolken, zoo fel, dat meneer Bartlema opspringt en roept: „U mag mijn God niet bespotten!”

Overall vinden wij deze schimmige gedaanten, die misschien wel met Multatuli zeggen: „mijn God is de Rede”, (waarom zijn zij anders naar Delft gekomen), maar geen van hen waagt het die Rede ook recht te doen wedervaren, in het eng terrein van zijn Heilig Huisje.

„Je moogt je toch werkelijk niet zoo intiem afgeven met burgermeisjes, mijn waarde L, houdt A mij staande als ik de Societeit wil binnengaan. „Wel ja, we staan nu toch op de stoep, knap jij dat eens als de bliksem voor mij op Kern,” en ik ben al in de jassenkamer waar men toevallige ontmoetingen heeft, evenals in tusschen corridor en toiletten, ontmoetingen, die in de herinnering blijven naruiken naar de goedkoop geparfumeerde zeep, waarmede men zich na afloop van het onderhoud, bijna symbolisch, de handen wast.

„Hallo L,” doet B, die al assistent is, joviaal zijn behoefte aan mijn rechterhand, „ik heb eens over je gesproken met professor X, je moest toch werkelijk dat stomme zuipen eens laten, bovendien zul je zien hoeveel tijd je over hebt voor je liefhebberijen als je eenmaal aan het werk bent,” en geniepig

DELFTSCHE SCHOUW

Hajo, hoor eens, kleine man
Je taak wordt wel omvangrijk
Maar, als ik je raden kan,
Doe niet zoo „hinderlijk belangrijk”.

O! 'k Ben er niet over uitgepraat
Kleine Pim komt in 't Senaat
En Kramers ook, die heele leuke
De roomtaart uit de Lagakeuken
Rampspoedig sportproduct
Dat het roeien zelfs mislukt.

Gelukkig, dat men ook Jonkheer vroeg
Hij werkt als lachgas op de kroeg
Door Hans Blijdie gepousseerd
Wordt je gauw genoeg geëerd.

Wie is toch die obscure vent
Waarover men hoort praten?
Wat is er dan met den Senaat?
Kan die het dan niet laten
Om juist het uitschot met het Corpsembleem te tooien?

Die indolente Engelschman
Dat buitenlandsch gedrocht
Wordt de leiding van het Corps
Aan deze Heer verkocht?

Hajo Clay
Zelfstevree
Kleine Pim
Veel te slim
Kruytbosch's Kramers
Schaam je er 's
Jonkheer Rob
Met dichte kop
Niermeyer
Oudsider
Deze vrijers aan het hoofd
Wie had dat nu ooit geloofd.

In een rood, rood Roozenland
Liepen twee Reepen heel parmant
Toen kwam de Bourdon met de tremorhand
Die heeft een jood geschoten
Dat heeft, naar dat men denken kan
Jacob zeer verdrotten.

Klein, klein Pieterje
Wat doe je in mijn hof,
Je plukt er alle Roosjes af
En maakt het er zoo grof
Antwoord te zingen:
Vader Jacob, Vader Jacob
De bourdon, de bourdon
Alles is Verloren, alles is Verloren
Joss Jing Jong, Joss Jing Jong.

Ben je Roos
Wees dan boos
Vraag Wichers hoeth
Ben je morgen weer goed
Welkom, welkom, lieve Ott
Welkom in hooge kringen,
Phoenix, mag de kleine Jan,
Nu ook jouw liedje zingen?

Is soms die de Vries
Niet een beetje Indisch
In elk geval verdraaid vies
Nee, lang geen Bais
Al is dat ook niet veel fraais
Moet die stumper ook probeeren,
Wat Komor niet heeft kunnen leeren?
Fort, Baies
Gajes
Vulles.

lachend gaat hij zich de handen in onschuld wasschen in de wetenschap dat drinken mijn eenige liefhebberij is.

Zoo verbeelden wij ons na zooveel jaren, onafhankelijk onze eigen weg te kunnen gaan, maar waar wij ook verschijnen, wordt door Jan, Piet en Klaas in onze stukgesprongen zenuwen een warwinkel van knoopen gelegd, waarin onze eigen, vrije gedachten mallootig blijven vaststeken als in een dichtmazig net. Slechts af en toe vermag het Spiegelzotje zijn vermetele pijlen naar de Groote Knor en zijn trawanten af te schieten.

L.

Regenmantels
in alle prijzen

J. VAN DIJK
189 OUDE DELFT
TELEF. 431

COR HUYNEN

Gedipl. Erk. Dansleeraar
Member of The Imperial
Society of Teachers of Dancing

Privé en Clublessen
dagelijks op ieder
gewenscht uur.

Spreekuur iedere werk-
dag van 2 tot 10 uur.

TELEFOON 156

Electro- en Radio-
Technisch-Bureau
E.A.F. SCHRÖDER
OUDE DELFT 28 - DELFT
TELEFOON 685

Leveren en Installeeren van
electr. licht, kracht- en
radio-installaties.

Algemeen landelijk erkend
installateur.

F.M.D. v. d. Gaag
zorgt
voor Uw meubelen
en verhuizingen

A
D
R
E
S

v. d. HEIMSTR. 83
Leverancier Sociëteit Phoenix
TEL. 1061
GIRO 148427

N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

Kwaliteitscliché's!
Vraagt U eens aan!
Billijke prijzen.

Heerenschoenen „COWBOY”
in 20 verschillende modellen.

Prijzen: f 3.⁹⁵ – f 6.⁵⁰

MOLENAAR, Wijnhaven

Telef. 917

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

KOOPT BIJ DEN VAKMAN
NIET DUURDER, MAAR BETER
LAAT UW KAMERS VAKKUNDIG BEHANGEN
Vraag staalboeken van
gordijnen, loopers, tapijten, linoleums. Deze worden gratis gemaakt
en gelegd. Prijsopgaaf zonder verbinding.

Aanbev. **v.d. LEEDEN**
OUDE DELFT 128a
t/o De Openbare Leeszaal.

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

Corpsleverancier

Spekslagerij
Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN
OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDE

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

B. VETH & CO

Betrek Uwe melk en melkproducten van de
Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGENSTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

Gebruikt „VETHCO” gepasteuri-
seerde melk, roomt op als rauwe
melk en smaakt als rauwe melk.

Mittel: Mosel: Riesling

Patriziertrunk

Spezialfullung

ADOLPH HUESGEN TRABEN-TRARBACH

N.V. HOOGEWERFF-CHABOT & VISSER'S WIJNHANDEL
DEN HAAG ROTTERDAM ARNHEM

Zentra-horloges
ankerhorloges
zijn betere

reeds vanaf f 10.-

KLAAS VOS
PEPERSTRAAT 5
TELEF. 990

TECHN-HOOGESCHOOL

De Voorzitter van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-Examen voor Civiel-Ingenieur, dat zal worden afgenomen in de maand December, zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 10 November bij den Secretaris van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde.

Prof. Ir. C. K. Visser maakt bekend, dat hij zijn colleges op Maandag 2 November a.s. zal hervatten.

Prof. Ir. M. J. Granpré Molière maakt bekend, dat hij Maandag 2 November a.s. verhinderd is college te geven.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig-Ingenieur: P. van Rossen.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Scheepsbouwkundig-Ingenieur: H. A. S. Leicher.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Electrotechnisch-Ingenieur: G. E. Landweer; C. P. Malepaard; M. J. den Ouden J. N. A. van Poeteren; H. J. Roosdorp.

Geslaagd voor het Ingenieursexamen voor Electrotechnisch-Ingenieur: M. P. Breedveld; W. J. van Hoogenhuijze; W. P. Jorritsma; M. M. Maas; P. C. de Rooij; A. L. Thierens.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch-Ingenieur: E. van Nouhuys.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Mijn-Ingenieur: P. Wintgens.

Economisch Privatissimum van Prof. Dr. J. A. Veraart.
Voorloopige lijst van Voordrachten 1936/1937.

Woensdag, 28 October. Inleider: Prof. Dr. J. A. Veraart.
Onderwerp: Nationale en Internationale Economische Problemen van dezen tijd.

Woensdag 11 November. Inleider: Dr. Ir. P. Cohen Henriquez.
Onderwerp: De Nederlandsche intellectueelen en industrialiseerend Latijnsch Amerika.

Woensdag 2 December. Inleider: E. A. J. Mol.
Onderwerp: De economische beteekenis van de devaluatie in Nederland.

Woensdag 20 Januari. Inleider: Mr. J. J. M. Veraart.
Onderwerp: De reorganisatie der sociale verzekering.

Woensdag 3 Februari. Inleider: F. L. Stok.
Onderwerp: Verbetering van binnenlandsche conjunctuur zonder verbetering van onze exportpositie?

Woensdag 10 Februari. Inleider: J. van Ierland.
Onderwerp: De financieele en economische positie van Dene-marken.

Woensdag 17 Februari. Inleider: W. Hylkema.
Onderwerp: De tarievenpolitiek van publiekrechtelijke lichamen.

Woensdag 24 Februari. Inleider: P. Delgorge.
Onderwerp: Het clearingsysteem.

Woensdag 3 Maart. Inleider: O. J. van Doeland.
Onderwerp: De financieele en economische positie van Polen.

Woensdag 10 Maart. Inleider: Ir. S. A. Posthumus.
Onderwerp: Zal nog nader worden bekend gemaakt.

ADRESVERANDERING

A. T. Potjer, Van Leeuwenhoeksingel 23.
J. C. Schönfeld, Poortlandlaan 104.
G. Holst, Piet Heinstraat 29.
C. W. Bais, Oude Delft 21.
G. J. Oorthuys, Rusthoekstraat 14, Scheveningen.
W. H. Engelkes, Van Leeuwenhoeksingel 29.
H. H. Boonstra, Oude Delft 231.
R. Hesselink, Oude Delft 119.
G. C. Milborn, Van Leeuwenhoeksingel 39.
W. F. Tiemeyer, St. v. 's-Gravesandeweg 51, Wassenaar.
N. H. Kingma, Oude Delft 136.
S. Hingst, Oude Delft 85.
R. R. M. Rosen Jacobson, Oude Delft 223.
J. W. v. d. Valk, Rietveldse Toorn.
J. D. Weevers Stous, Noordeinde 5.

UIT'ROODE KAMERDE

Op Dinsdag 3 November a.s. zal eene Corpsvergadering gehouden worden des avonds om 7.30 uur op de bibliotheek der Societeit Phoenix.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Wetsherziening.
4. Rondvraag.
5. Sluiting.

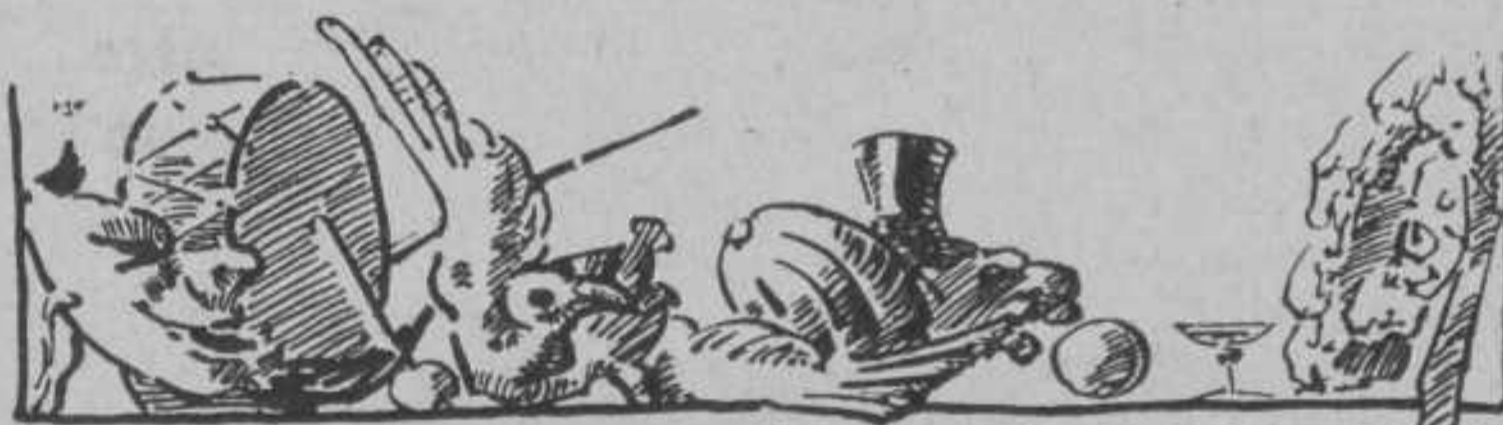
De herziene wet ligt, met uitleg van den Senaat over sommige wijzigingen ter lezing, op de bibliotheek.

Namens den Senaat:
J. R. F. v. HASSELT,
Secretaris.

Commissie tot redactie van den Almanak van het D. S. C. voor het jaar 1937.

De redactie heeft zich als volgt samengesteld:

R. R. Rosen Jacobson,	President.
P. J. Kien,	Secretaris.
.....	Vice-President.
R. C. Ver Loren van Themaat,	Commissaris A.
G. Josselin de Jong,	Commissaris B.

VEREENIGINGEN

SOCIETEIT PHOENIX.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

C. W. Bais,	President.
T. F. Bastet,	Secretaris.
H. E. Oving,	Thesaurier.
H. R. S. Tyssens,	Comm. v. h. Consumabel.
R. J. de Vries,	Comm. v. d. Inventaris.
J. J. Ott de Vries,	Archivaris, Vice-Secretaris.

D. S. T. G.

De voorspoedige onderhandelingen van het Bestuur met den Heer Frank-Schuurmann over de opvoering van zijn stuk: „The Chequer Board”, zijn tot grooten spijt van het Bestuur, als gevolg van de veramerikaanschte Iersche mentaliteit van de auteur, afgesprongen.

Dank zij echter de persoonlijke relaties van een Eerlid met den Heer Paul Zoudaque, heeft het Bestuur de Wereldpremiere weten te verkrijgen van het laatste stuk van dezen jongen Franco-Roemeen: „La Vache qui Ronfle”.

REPETITOREN

Ir M. van der Veen, e.i., assistent T.H., Kanaalstraat 5, Delft, Tel. 1761 repeteert WISKUNDE, ELECTRO-TECHNIEK, WISSELSTROOM-THEORIE en THEORIE van MAXWELL.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

DE JAMMERKLACHT

7e KLACHT.

Studenten zingt, zingt luid
en blij van harte.

Ik ben, als zoovelen, in het bezit van een lichaam en als zoo weinigen, in het bezit van een geest.

„Dat is een voorrecht,” zal de oppervlakkige lezer wellicht bij zichzelf denken, maar wie kan de tragiek beseffen, waartoe dit bezit noodzakelijk leiden moet?

De oeroude tegenstelling tusschen geest en materie wordt in mij met hevige woede uitgevochten.

Konden beide maar zelfstandig werken, dan was de strijd opgelost!

Mijn lichaam is zichtbaar, behangen met kleeren, enz. enz. Voor mijn geest zijn al deze dingen niet noodig. Hij eischt niets voor zijn bestaan op. Maar juist daar, waar mijn geest wil zijn, kan mijn lichaam niet komen.

O! stom, onnoozel lijf, kon ik het afleggen en verbranden! Maar het gaat niet.

Hier zit ik nu, opgesloten met techniek in mijn kamers, en mijn geest kan niet gaan, waar zij wil. Wat moet ik doen? Naar het oude toevluchtsoord? de Delftsche kroegen? Ja, naar de Klomp, daar is Tatti zeker. Of naar Reinierse, daar is Lex misschien wel, of Wim of π . π is toch een verrekt gezellige vent; jammer, dat het jongere jaar zoo de pest aan hem heeft. Maar laat ik sterk zijn, zelf het zielsconflict overwinnen. Mijn geest moet zich maar aanpassen.

Neen! Dat doe ik nooit! Mijn geest is te edel om de slaaf der materie te worden. Dat is goed voor lagaprullen en hockeyers. Een oplossing is er niet. Vertwijfeld ga ik weer aan mijn bureau zitten, omringt door theoretische techniek: Schutsluizen, wateropvoerwerktuigen, expansie motoren, stedenbouw, ik weet waarachtig niet, waar ik mee beginnen zal. Er is tenslotte ook niets bij, wat mijn geest van avond begeerd.

En als men ergens geen zin in heeft, moet men het vooral niet doen, want dan doet men het slecht, zegt Jan v. A. altijd. Het conflict tusschen geest en materie dwingt me dus tot niets doen.

Voelt U dan nog niet, ijskoudlezershart, hoe treurig ik er aan toe ben?

Heeft U niet met me te doen?

Verheugt U, als ge geen geest hebt! Weest blij met mijn verachting!

Geachte leden,

Eens zal het oogenblikje daar zijn, dat U allen dood bent.

En dan . . . dan zal men nog slechts de laatste gestorvenen onder U (gesneuveld in den volgenden oorlog) kunnen aanschouwen, zonder er bij te huiveren . . .

Gesteld eens, dat U, die daar bij gindschen pilaar Uw bier omwerpt ter bepaling Uwer houding, diegene zult zijn en dat U als Onbekende Soldaat zult gebruikt worden en zult rusten onder een schoon bewerkten steen op het Buitenhof.

Gesteld eens, dat bij een bezoek aan de Residentie, de Russische volkscommissaris van Buitenlandsche Zaken zal spreken aan Uw graf van „zijn opofferingsgezinde houding tot in den dood . . .”

Natuurlijk is voornoemde commissaris zich er van bewust een wissel op het verleden te trekken.

Slechts wanneer U zeer intelligent bent, kunt U inzien, dat deze hoogwaardigheidsbekleeder niet alleen wettelijk, maar ook moreel verantwoord zal zijn voor zijn gezegde.

En bent U nóg een graadje intelligenter, dan zal het tot Uw bewustzijn doordringen, dat alle Moraal in onze gecultiveerde samenleving uit Wet gesproken is en dat dit zoo gekomen is, doordat omgekeerd bij den ongecultiveerden oermensch de Wet groeide uit diens Moraal.

Gister was Janus op de Societeit; hij begreep . . .

Bent U tenslotte geniaal, dan zult U beseffen, dat wij gerechtigd waren in onze verhandeling, het ontzettende tusschenvoegsel „Mijns (ons) inziens” achterwege te laten.

Wij voelen ons geneigd, U te haten wegens gebrek aan genius.

E. A. B.

SPIEGELBEELD VAN DEZE WEEK

(Belangrijke Nederlanders) No. 23.

Jij bent van een brug gevallen
Toen heb je je hoofd bezeerd,
en je Pols,

en

Wij juichen nu weer allen
Omdat je bent weergekeerd.

THEATRO DEI PICCOLI.

Tusschen God en de Mensch hangt de Marionet aan tien draadjes.

Het is maar een zéér eenvoudig wezen, daarom zijn er maar tien draadjes noodig, terwijl vanuit de mensch zeker wel duizend draadjes naar de hand van de Almacht moeten loopen vóórdat hij grappig wordt.

Een tooneelspeler is een mensch en Jan Klaassen is een marionet.

Het verschil is ook duidelijk.

Maar Josephine Baker is een mensch en óók een marionet en het verschil was lang niet altijd duidelijk.

Maar Josephine hoeft het zich niet zoo erg aan te trekken, want Maurice Chevalier en Greta Garbo hadden ook beter alleen marionet kunnen zijn. Ik heb het immers zelf gezien! En denk nu vooral niet, dat alle marionetten alléén maar grappig zijn en houterige gebaren hebben, want als U dat gelooft kunt U beter een paar keer niet naar Delfia gaan en eens een kijkje nemen bij de Italiaan Vittorio Podrecca in 't Scala-theater. En als U het niet gelooft bent U er ongetwijfeld al lang geweest en zint U op een gelegenheid nóg eens te gaan.

Laat U niet ontmoedigen door de vervelende inleiding die deze persoon U naar het hoofd meent te moeten werpen, want hij heeft werkelijk mooi speelgoed en U kunt er zeker van zijn, dat hij U een heele avond de luchtigste en kleurrijkste voor de oogen tooverft voordat hij zich aan het einde, met zijn geheele gezelschap, opnieuw achter het doek vandaan laat klappen.

Terwijl de vroolijke poppetjes een voortreffelijk dansje uitvoeren te midden van een eenvoudig maar kleurig décor, wordt U bovendien vergast op een geheel concert van prachtige mannen- en vrouwenzang.

Hier ziet en hoort men negerrevue's en stierengevechten, sprookjes en circusvoorstellingen, terwijl de reeks eindigt met een werkelijk voortreffelijke parodie op een kamermuziekuitvoering, waarbij de pianist-marionet heel zijn bombastische kunstenaarsziel te grabbel gooit op de toetsen van zijn scherts-piano.

Beneden in de orkestbak zit de pianist van het gezelschap en voedt het leven van zijn eigen caricatuur op het podium.

A.

Bij het nagaan van het ledental in de verschillende jaren op de statistiek vindt men, dat de lijn, die dit ledenaantal aangeeft, van de oprichting der D. V. S. V. af tot 1919 steeds blijft stijgen. Speciaal gedurende de oorlogsjaren is deze stijging toegenomen. In 1919 telde de D. V. S. V. 105 gewone leden. Dit is het hoogste aantal leden, dat wij ooit bereikt hebben.

De lijn op de statistiek loopt ongeveer evenwijdig met de lijn die het aantal aller in Delft studeerenden aangeeft. Dus deze stijging is aldus te verklaren: In den oorlog is de behoefte aan ingenieurs, vooral aan technologen, steeds meer gestegen, zoodat ook de vrouwen, die deze behoefte voelden, hun werkkring in die richting zochten. Daarna daalt de lijn zeer vlug en in 1927 bereikt zij haar laagsten stand in een aantal van 19 leden. En wat al in 1907 gezegd werd, zei men nu weer, nl., dat de D. V. S. V. nooit veel meer dan 20 leden zou hebben, omdat de studie aan de Technische Hoogeschool te onvrouwelijk is. *En beide keeren is het mis geweest!!!!*

Ook in 1927 weer verandert de lijn op de statistiek van richting en stijgt net zoo vlug als gedurende den oorlog, tot in 1932 weer meer dan 70 meisjesstudenten leden der D. V. S. V. zijn. Na 1932 begon de crisis zich voelbaar te maken en nu zijn wij weer bij ± 30 leden aangeland en vreezen, een nog veel grotere teruggang van het ledenaantal.

Bijna heb ik mij laten verleiden, om zooals 2 mijner voorgangers te zeggen, dat de studie in Delft misschien toch te moeilijk voor een meisje is, maar van dit standpunt ben ik heelemaal teruggekomen.

Wij weten toch immers niet, welke nu nog niet bekende omstandigheden een nieuwe stijging van ons ledenaantal kunnen veroorzaken?

Dat de ingenieursstudie te veel moeilijkheden voor een vrouwelijke student mee zou brengen, kan ik niet gelooven!

Elke studie, welk vak ook men moge kiezen, is moeilijk, wil men haar zoo volbrengen, als men behoort te doen. Waarom zou de Natuurkunde of Scheikunde voor een technisch aangelegd meisje moeilijker zijn, dan de letteren bijv. voor een meisje met een talent voor talen??!

De aanleg voor technische vakken komt bij vrouwen weliswaar in geringere mate voor, dan voor andere studierichtingen.

Maar, dit mag geen bewijs zijn voor de te groote moeilijkheid van de technische studie, maar is, gezien de mentaliteit der vrouw, heel natuurlijk.

Dat op het oogenblik op alle Hoogescholen en Universiteiten

veel meer meisjesstudenten zijn, dan er volgens hun eerlijke overtuiging behooren te zijn, is te wijten aan het feit, dat er nog steeds veel te veel waarde aan de academische opleiding gehecht wordt; niet eens zoozeer door onze generatie zelf, dan wel door de vorige generatie, die tot de generatie der voor hun rechten vechtende, heroische vrouwen behoort, en die nu . . . ik zou haast willen zeggen, een beetje teleurgesteld is, dat wij niet met dezelfde gevoelens van triomf en dankbaarheid de collegezaal binnen wandelen, als zij 30 jaren geleden. Het mag geen desillusie voor deze pioniersters der meisjesstudie zijn, dat wij *schijnbaar* niet waardeeren, wat zij voor ons gedaan hebben! Wij zijn hun wel degelijk dankbaar voor hun werk, maar waarom zouden wij verder vechten voor een recht, dat wij al lang bezitten?!

Misschien uit angst, dat het ons weer zou kunnen worden ontnomen?

Tot deze angst is geen enkele reden!

Velen zijn wel van meening, dat de werkloosheid in academische kringen haar oorsprong heeft in de vrouwenstudie, maar als U even nadenkt, zult U daar onmiddellijk van terugkomen. Als U bedenkt, dat maar 20% van alle studenten in Nederland meisjesstudenten zijn, en dat van die 20% maar de helft afstudeert, en als U daarvan degenen neemt, die er inderdaad toe komen, hun beroep uit te kunnen oefenen, en als U dit kleine aantal vergelijkt met het groote aantal aller werklooze academici, dan ziet U in, hoe fout de redenatie is, dat de vrouwenstudie de oorzaak zou zijn van die werkloosheid.

Ik hoop, dat ik door dit betoog zelfs de ergste haters der vrouwenstudie eenigszins heb kunnen verzoenen met het feit, dat wij op het oogenblik het Lustrum van een Vrouwelijke Studenten Vereeniging gaan vieren.

Dames en Heeren,

Van harte dank ik U, in het bijzonder de Heeren curatoren, de Heeren Professoren en hun dames en de besturen der Zuster-vereeningen, voor hun aanwezigheid, die een bewijs is van hun belangstelling in onze vereeniging. En van harte dank ik ook de Reunisten, die in zoo groote getale hier zijn gekomen. Hun enthousiasme, hun nooit verminderde belangstelling geeft ons weer het bewijs, welke hechte banden de D. V. S. V. kan vormen en hoe blij en trotsch wij mogen zijn, dat wij onze Vereeniging hebben.

Hiermee verklaar ik het 6e Lustrum voor geopend.

Kleine advertentiën

Te Huur/Te Koop

MODERN HEERENHUIS te
Delft, Rotterd.weg 131.

Inl.: Rijsterborgh (telef. 890)
of v. Oortmerssen (telef. 1118).

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
W. D. MEINEMA'S DRUKKERIJ

|| STAAT STEEDS ||
VOOR U GEREED ||

VOOR UW ONTBIJT EN KOFFIETAFEL
NOACKS FIJNE VLEESCHWAREN
COMESTIBLES EN DELICATESSEN

le kwaliteit

Lage prijzen

C. C. WEIL, Hippolytusbuurt 17.

TELEFOON 1286.

Grootste sortering hier ter stede.

HUIZE „WESTEINDE“

TE 'S-GRAVENHAGE

biedt aan dames en meisjes een aangenaam Tehuis voor korten of langeren tijd. Zeer matige prijzen (f 1.50 à f 3.— p. d.) voor logies met volledig pension, desgewenscht alleen kamer met ontbijt. Rustige en gunstige ligging in het centr. van de stad. Uitst. tramverbindingen. Gevestigd sedert 1868. Geheel verbouwd en gemoderniseerd.

Westeinde 31 — Tel. 113932
Westeinde 27 — Tel. 110573

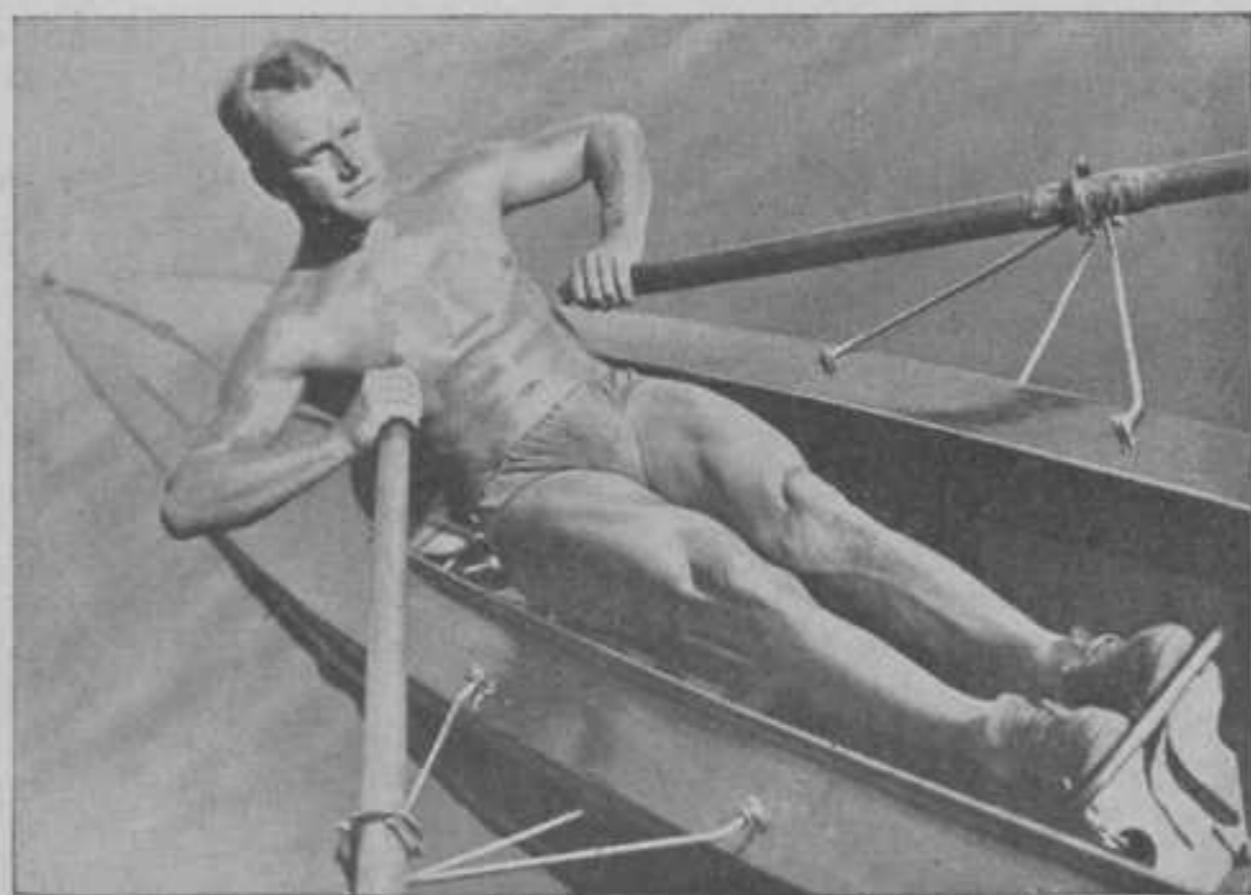
PRIMA COUPE

1e klasse afwerking

Heerenkleeding
naar maat
en maatconfectie

H. DELFOS

O.D. 161a - Tel. 605

WATERSPORT IS HEERLIJK

indien ge hebt gezorgd goed te kunnen zwemmen.

Ook het leven is heerlijk, indien ge goed
zijt voorbereid voor Uw taak en indien
Uw toekomst is verzekerd door een

OLVEH-POLIS!

OLVEH VAN 1879 — Onderlinge Levensverzekering U.A. met winstdeeling — KORTENAERKADE 1, DEN HAAG

Centrale
verwarming
volgens de nieuwste systemen.

Ingenieursbureau

JOOST
NAAKTGEBOREN Cz.
BUITENWATERSLOOT 51-53-55
TELEF. 868 DELFT

Vraagt prijsopgave
Service
Reparatie

1STE ROTTERDAMSCH
MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN
Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

**ONGEVALLEN- &
AUTOMOBIEL-
VERZEKERING**

Vraagt inlichtingen en tarieven aan het
hoofdkantoor of de vertegenwoordigers.

SIGARENMAGAZIJN
„OUDE DELFT”
H. K. JÄGERS
OUDE DELFT 82 - DELFT
BIJ DE PEPPERSTRAAT
TELEFOON 367 - GIRO 764

**Gerenommeerde
Sigaren- en
Sigarettenmerken**
Grote voorraad
Pijpen
en aanverwante artikelen

BANKETBAKKER EN KOK
J. J. VAN GILS
(FA. GUSSENHOVEN)
BINNENWATERSLOOT 30

Een zeer goed ADRES voor:
Heerlijke theeboekjes
en Bonbons
Diverse soorten kaas-
boekjes en Zoutjes
Steeds warme croquetten in den
winkel verkrijgbaar
Taarten naar elke gewenste idee
opgemaakt

TEL. 880 TEL. 880

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

HEEN EN TERUG
veilig
en
slug
MET EEN
DELTA X
TELEF. 900

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**MYBRANDSTOFFEN
HANDEL**
V.H.S. OLIEMANS

N.V. Melkinrichting „Samenwerking”
ZUIDEINDE 108 DELFT TELEFOON 995

Waarom is onze

VOLTANA MELK ?

in Flesschen een succes

OMDAT:

! Door de bewerking volgens het Voltana systeem, de Melk haar bactericide eigenschappen heeft behouden, als voedsel intact is gebleven, daar het koolzuurgehalte niet is verminderd, waardoor kalkzouten en fosphaten in oplossing zijn gebleven, de Vitaminen zijn NIET vernietigd, deze Voltana Melk in Flesschen is ziektekiem vrij, roomt op en smaakt als rauwe Melk. Overtuigd U zich door eens een Proef hiermede te nemen.

Beleefd aanbevelend, DE DIRECTIE.

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:

de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor **Elementair-
analyse**

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

BOLLINGER BRUT

EEN BUITENGEWONE CHAMPAGNE

VERKRIJGBAAR BIJ:

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNKOOPERS

WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78

Uwe bovenkleeding

laat U natuurlijk geregeld bij ons
stoomen. Onze prima inrichting
geeft U de zekerheid van een schit-
terende behandeling en aflevering
en bovendien is de prijs zoo billijk,
dat U het graag een paar maal
per jaar laat doen!

Colbertcostuums f 2.—
Overjassen f 2.75

N.V. De
Zwitsersche

HOOFDKANTOOR: GEESTBRUGKADE 38, RIJSWIJK Z.H., Tel. 118510

REDE UITGESPROKEN DOOR MEJ. C. C. KOELEMAN
TER GELEGENHEID VAN HET 6e LUSTRUM VAN
DE DELFTSCHE VROUWELIJKE STUDENTEN
VEREENIGING.

Edelgrootachtbare Heeren Curatoren,

Hooggeleerde Heeren Professoren,

Vertegenwoordigsters van Zusterverenigingen en bevriende Ver-
eenigingen,

Reunisten en leden der D. V. S. V.,

En voorts gij allen, die door Uw aanwezigheid blijk geeft van
Uwe belangstelling in onze Vereeniging,

Dames en Heeren,

Het is nu 32 jaar geleden, sinds de D. V. S. V. werd opge-
richt en wij stellen ons voor dit feit te herdenken door het
vieren van een Lustrum. Vóór wij hier echter aan beginnen,
lijkt het mij geschikt, U een klein overzicht te geven van den
groei onzer vereeniging; en vóór ik dit doe, wilde ik U er
op wijzen dat aan de D. V. S. V. een andere vereeniging,
de *Delftsche Dames Stud. Ver.*, vooraf gegaan is.

De eerste meisjesstudenten zijn namelijk al in het jaar 1900
in Delft aangekomen. Het waren de Dames Bes en v. West. Zij
lieten zich beide inschrijven voor de studie van scheikundig
ingenieur. Kort daarna kwam nog een dame, Mej. v. Hoytema,
en met het oog op een mogelijke vermeerdering, hebben deze
3 dames in een vergadering op 14 Nov. 1900, besloten, om een
vereeniging van meisjesstudenten op te richten met de naam
D. D. S. V. Een jaar later werd deze naam veranderd in
Delftsche Ver. van Vrouwel. Studenten. Presidente, Secre-
taresse en Penningmeesteresse waren: Mej. v. West, Mej. Bes
en Mej. v. Hoytema, die tevens de eenige leden waren. Nog in
het zelfde jaar kwam het 4e lid, Mej. Scheltema aan en werd
als zoodanig enthousiast ontvangen. In de vergad. van 18 Dec.
1902 werden de kleuren der vereeniging gekozen, zilver met
lila. Tevens werd een contributie van f 1.— vastgesteld.

De notulen dezer vergadering zijn de laatste, die door de
D. V. v. Vrouwel. Stud. geschreven zijn. Er zijn alleen nog
deze paar treurige zinnen aan toegevoegd, die ik U citeeren wil:
„Dit was de laatste snik van de D. V. v. V. S. Aan de be-
sluiten van deze laatste vergadering werd nooit uitvoering
gegeven en de penningmeesteresse inde geen contributie.
„Aldus stierf helaas de D. V. v. V. S. door totaal gemis aan
„belangstelling. Delft 8 Aug. 1903”.

Het was ontmoedigend, dat het dappere ondernemen der eerste
meisjesstudenten in Delft niet met meer succes bekroond werd.
Des te meer te waardeeren is het, dat reeds in het najaar van
1904 een nieuwe poging werd gedaan tot oprichting eener
meisjesstud. vereeniging. Deze keer de D. V. S. V.

29 Oct. 1904 had de vergadering plaats, waarop het reglement
werd goedgekeurd. De vereeniging telde 12 leden en een
buitengewoon lid.

Aankondigingen van de oprichting der D. V. S. V. werden
aan den Directeur der Polytechnische School, Prof. Kraus,
aan den Senaat v. h. D. S. C. en het bestuur v. d. D. S. B.
gestuurd, met het verzoek, het bestuur te willen ontvangen.
Toen in November de G. V. S. C. een uitnodiging stuurde
voor haar 2e Lustrum, ontstond al gauw een vriendschapsband
tusschen de D. V. S. V. en haar zusterverenigingen. Op de
daar gehouden gecombineerde verg. aller besturen werd
besloten, om voortaan bij elk Lustrum zulk een vergadering
te houden en ook, om zoo mogelijk maar één Lustrum per jaar
te vieren. Het eerste L. der D. V. S. V., in 1909, werd om
bovengenoemde reden uitgesteld tot 1911, zoodat nu elk jaar
maar één L. gevierd werd. Pas later, toen in 1916 in Rotterdam
en Wageningen ook Vr. St. Ver. opgericht werden, kon men
dit principe niet meer volhouden. Daarom werd op de ge-
comb. best. verg., te Leiden in 1930 besloten, dat onze ver-
eeniging na 1931 2 maal telkens na 4 jaar Lustrum zou vieren,
om dan in 1939 haar 7e L. tegelijk met haar 35e diés natalis
te kunnen vieren.

Dat dit verleden jaar niet is geschied is te wijten aan onzen
slechten finantieelen toestand, die een L. in 1935 niet toeliet.
Nu zult U ook begrijpen, waarom wij ons 6e Lustrum 32 jaren,
inplaats van 30 jaren na de oprichting der D. V. S. V. vieren.
Dames en Heeren, ik zou nu door kunnen gaan met het noemen
van data, het aanhalen van groote en kleine gebeurtenissen uit
het leven der D. V. S. V., maar daarmee zou ik niets anders
bereiken, dan dat U zich een half uur zoudt vervelen en daarna
niet meer van onze Ver. af zoudt weten, dan U nu weet.
Daarom wil ik alleen over enkele, voor het in- en uitwendige
leven der D. V. S. V. belangrijke dingen spreken met hun voor-
en nadeelige gevolgen.

Vergelijkt men het uitwendige leven, de off. vertegenwoordi-
ging, met het inwendige leven op de club, de verhouding, der
leden onder elkaar, dan ziet men, dat het saamhorigheids-
gevoel der leden verslapt, naarmate de D. V. S. V. meer naar
buiten vertegenwoordigd wordt. Wat ook een vrij grooten
invloed heeft op het clubleven, is het ledental. Juist als er
weinig leden zijn, dus als de D. V. S. V. in alle mogelijke
moeilijkheden zit, versterkt de band tusschen de leden, zij
hooren dan allen bij elkaar, en zijn niet meer in aparte groepen
verdeeld. In de eerste jaren van het bestaan onzer vereeniging,
was alles geconcentreerd op het inwendige leven. Men trachtte
dit te bereiken door het houden van lezingen en improvisaties.
Men nam de geestelijke ontwikkeling der nieuwe leden zeer
ter harte. Doch al heel gauw bemerkte men, dat men naast de
studie en het serieuze werken er voor, niet ook nog op de club
zich met wijsheid kon volproppen. In elk geval mocht de
wetenschap op de club niet de grootste rol spelen. Men had
behoefte aan gezelligheid en afleiding. De belangstelling voor
de theemiddagen groeide en de belangstelling voor de lezingen
nam af.

De eenige gelegenheden, waar de D. V. S. V. off. vertegen-
woordigd werd, dat waren de Lustra der Zusterverenigingen.
In Nov. 1906 werd de oprichtsters der vereeniging, de dames
Scheltema, v. Neck en Mac Gillavry het eereidmaatschap
aangeboden.

Zoo sterk toen de geest op de club was en zoo vlot en leuk de
verhouding tusschen de D. V. S. V.-sters en de leden der
Zusterver., zoo *bedenklijk* was de verhouding tot de andere
Delftsche Stud. Organisaties. Volgende woorden uit een jaar-
verslag van die tijd mogen U hiervan het bewijs geven. Er
staat:

„De verhouding tot de Chr. St. Ver. is beleefd, tot den Bond
„zeer beleefd en tot het Corps een wederzijdsch negeren”.
In het 2e jaar na haar oprichting, werd de D. V. S. V. al
vertegenwoordigd bij intréeredes en maakte het bestuur
visites.

De belangstelling voor de club werd steeds grooter. Men had
al in 1905 een leening van f 500.— aangeaan, om een eigen
clublokaal te kunnen huren. Dit clublokaal was op O. D. 123.
Verder droeg het bezit van een piano bijzonder bij tot ver-
hooging der gezelligheid. Er werd een fotografieclub en een
gymnastiekclub opgericht en in 1906 werd ook de eerste, nog
met de hand geschreven Almanak aan het bestuur overhandigd.
Bij een prijsvraag voor een clublied werd door Mej. v. Hoytema
ons tegenwoordige clublied ingezonden; het kreeg *toen* alléén
een eervolle vermelding, maar werd niet gekozen.

In 1908 werd een St. Nicolaasfeest ten bate van arme kinderen
in Delft georganiseerd. De dankbaarheid, die uit de oogen der
kinderen straalde, spoorde ons aan, dit feest tot een gewoonte
te maken.

Het 5-jarig bestaan der Ver. werd alleen met een gezelligen
avond op de club herdacht.

Men nam in de Octoberverg. van dit jaar het besluit tot het
inrichten eener bibliotheek. Dat onze bibliotheek nooit die
dimensies heeft aangenomen, die haar oprichtsters voor oogen
stonden bij haar instelling, is niet te zoeken in een gebrek aan
belangstelling der leden (deze is inderdaad nooit verminderd),
maar is waarschijnlijk te wijten aan een gebrek aan geld. Mej.
Rombach had in deze jaren zooveel voor de club gedaan, dat
zij 1910 tot eereid der D. V. S. V. benoemd werd.

Het enthousiasme voor de club steeg en had zijn climax in het
eerste Lustrum in 1911, dat alleen maar met de Zusterver-
eenigingen gevierd kon worden. Er heerschte op dat eerste L.
zulke vreugde en uitgelaten feeststemming, het kleine aantal
leden was zoo vervuld van blijdschap over het succes, dat hun
gemeenzame arbeid had, dat het goed te begrijpen is, dat na
dit 1e L. de club in elk opzicht een groote sprong vooruit
maakte. Het ledenaantal steeg met 20 leden, waarmee natuurlijk
ook de finantieele toestand gunstiger werd. De verhouding tot
het D. S. C. verbeterde aanmerkelijk; het bestuur ontving zelfs
een uitnodiging voor het bijwonen van alle feestelijkheden
van het 13e Lustrum van het D. S. C.

2 Subverenigingen, de toneelver. „L. U. S.” en de muziek-
vereeniging „U. T.”, die waren ontstaan bij de voorbereidingen
der prestaties voor het Lustrum groeiden en bloeiden. Veel
meer dan vroeger werd de D. V. S. V. vertegenwoordigd. Alle
in Delft studeerende meisjes waren nog steeds lid der D. V. S. V.
Dit had het groote voordeel, dat de eenheid der Delftsche
meisjesstudenten nooit verbroken werd.

Toen één jaar na het 1e L. in eens een groot aantal novieten
aankwam, besloot men, een eigen huis te huren. Men was al
lang uit het clublokaaltje gegroeid. Op Voorstraat 38 vond men
een geschikt bovenhuis en de nieuwe leden konden hun
novitiaatstijd, de eerste officieele novitiaatstijd der D. S. V. V.,
in het nieuwe huis ondergaan.

Langzaam was onze Vereeniging een echte vereeniging geworden, die naast alle andere D. St. Org. stond, dezelfde rechten had, een heel behoorlijk ledenaantal; het was niet meer het zorgenkind der leden. De D. V. S. V. was nu over haar kinderziekte heen. Zij was iets vanzelfsprekends, de nieuw aankomende meisjes zochten hier de steun, die zij noodig hadden, zij vonden een onderdak in figuurlijken en letterlijken zin. Zij zagen tegen de oudere leden op, stonden in het begin buiten het verband, dat tusschen de andere meisjes bestond en het feit, dat de ouderen hun het indringen in hun gemeenschap niet moeilijk maakten alleen, was niet genoeg, om van de nieuwe leden echte D. V. S. V.-sters te maken. Zij moesten een beetje geholpen worden en daarvoor was het goed, dat toen de novitiaatstijd ingesteld werd, die hun drong al hun persoonlijke zorgen en ideeën op zij te zetten en eens 10 dagen lang te doen, wat anderen wilden en zich zoo met de Vereeniging, waarvan zij lid wilden worden, bezig te houden.

Dat nu de verhouding tusschen het bestuur en de leden en tusschen de leden en novieten uit den aard der zaak iets officieeler werd, droeg er niet toe bij, om den intiemen geest van vroeger te vergrooten. Er moest een verslapping intreden. De toenmalige Presidente, mej. Postma, heeft alles gedaan om deze verslapping tegen te gaan en zij heeft hierin succes gehad. Bij haar aftreden werd haar dan ook het eerlidmaatschap der D. V. S. V. aangeboden.

Tegelijkertijd werd besloten, om alle oud-bestuursleden eerebestuursleden te maken en hen een insigne aan te bieden ter herinnering aan hun bestuursjaar.

De D. V. S. V. groeide in de oorlogsjaren tegen alle verdrukking in. De oorlog heeft zooals elders, ook op de D. V. S. V. zijn stempel gedrukt.

De meisjes bijv., die toen studeerden, hebben allen gevoeld, dat zij de ellende, die in heel Europa heerschte, konden helpen verzachten en zij hebben dit gedaan in een sterke samenwerking met hun mannelijke collega's, door al de vluchtelingen, die Delft overstroonden, bij te staan.

Het 10-jarig bestaan der D. S. V. V. werd, gezien de droevige tijdsomstandigheden, kalm gevierd, de muziekvereeniging werd bij gebrek aan belangstelling, ontbonden. In de plaats daarvan ontstond de behoefte aan een meer prozaische subvereeniging, een vereeniging, die de hongerige magen der leden ter harte nam. Het was „Lucullus”. „Lucullus” mag in latere jaren wel eens minder noodig geweest zijn, dan in den oorlog, maar zij heeft de belangstelling der leden nooit meer verloren. In 1916 werd het 2e Lustrum officieel gevierd. In hetzelfde jaar werd ons voor het eerst de Almanak van het D. S. C. aangeboden en ontving het bestuur uitnodigingen tot bijwonen van de feesten van Apollo en Caroussel.

Gezien het groote ledenaantal, stond de D. V. S. V. er wat de financiën betreft heel behoorlijk voor en was in staat de leening, die zij aangegaan had voor het huren van het eerste clublokaal, heelemaal af te lossen. Ook werd toen besloten, het bestuur voortaan uit 5 leden samen te stellen.

In 1927, toen de D. V. S. V. nog maar 19 leden telde, heeft men ook het bestuur weer uit 3 leden samengesteld.

In het voorjaar 1917 werden de eerste stappen gedaan tot Koninklijke goedkeuring der D. V. S. V., die in het najaar van hetzelfde jaar verkregen werd.

Heel eigenaardig, juist voor dien tijd, doet de oprichting van een D. S. Federatie aan. Misschien was men geïnspireerd door de geslaagde samenwerking van alle studenten gedurende den oorlog; 20 Maart 1920 had de eerste vergadering plaats, waaraan de Senaat van het D. S. C., de besturen van de D. S. B. en de D. V. S. V. en een aantal nihilisten deelnamen. Bij het opstellen van het reglement gedurende eenige geestdriftige vergaderingen in het daarop volgende jaar zijn echter door de verschillende inzichten der verschillende vereenigingen, zoo onoverkomelijke moeilijkheden ontstaan, dat het reglement nooit goedgekeurd werd. Misschien waren degenen, die het initiatief voor het oprichten van de D. S. F. genomen hebben, hun tijd 25 jaren vooruit, waarschijnlijk hebben zij het nut ervan voor hun tijd overschat. De D. S. F. moet in alle stilte zijn overleden, want er is in de geschiedenis van de D. V. S. V. niets meer van te vinden.

Een andere proef op de mogelijkheid van het samengaan van alle studenten werd in 1931 gemaakt op initiatief van het D. S. C., n.l. bij het samenwerken voor de stichting van het D. S. S.-veld. Deze proef is inderdaad gelukt.

In 1926 werd op een gecomb. besturenverg. van alle V. S. V. het besluit genomen tot oprichting van de B. V. S. V., om de gemeenschappelijke belangen van alle V. S. V. in Nederland, in nat. en internat. kwesties te behartigen. De B. V. S. V. is samen met de Algem. Senaten Verg. aangesloten bij de *Confédération Internationale des Etudiants*.

Ik heb U al verteld van de Subvereenigingen L. U. S. en de Muziekvereeniging U. T., welke laatste in den oorlog ontbonden werd. U. T. is later opnieuw in het leven geroepen, deze keer onder den naam „Sjoew” en verheugt zich nog steeds in de grootste belangstelling der leden.

De *Novitiaatscommissie* zorgt elk jaar voor de opvoeding der nieuw aangekomenen. Verder bezitten wij een gymnastiekclub „U.”, die vaak in het vergeetboek raakt, maar toch steeds ook weer opleeft, speciaal voor de elk voorjaar plaats hebbende interacademiale sportwedstrijden, waarop de leden aller V. S. V. hun krachten op elk gebied van de sport meten.

De taak der *St. Nicolaascommissie* is sinds 1920 zeer uitgebreid geworden, doordat sindsdien tijd het St. Nicolaasfeest op Societeit Phoenix gevierd wordt. Wij zijn nu door den financielen steun van het Corps in staat, elk jaar meer dan 600 kinderen te onthalen op een prettigen avond.

Toen de D. V. S. V. in 1931 verhuisd is naar ons tegenwoordige clubgebouw, was het bestuur langzamerhand niet meer in staat, om het heele clubhuishouden te doen naast al z'n andere functies. Daarom werd een *huishoudcommissie* benoemd, die zorg draagt voor alles, wat met het huishouden te maken heeft. De *bibliotheekcommissie*, die er helaas niet veel toe doen kan om onzen boekenschat te vergrooten, zorgt er dan toch in elk geval voor, dat deze niet kleiner wordt.

Niet vergeten mag worden hier de *Almanakredactie*, die ieder jaar opnieuw de moeilijke taak op zich neemt, om eerst gedurende vele weken de leden aan te moedigen tot schrijven en teekenen voor den almanak (dit op enkele uitzonderingen na zonder eenig succes!), en die dan in de laatste week voor het drukken van den Almanak overstroemd wordt door inzendingen. De groote mogelijkheid voor de A. R. is het nu, om tusschen de regels door de originaliteit te lezen, die meestal verdwijnt in den schetsmatigen en onafgewerkten toestand der inzendingen, die zij op een vodge papier voor zich heeft liggen.

Uit den tijd van de grootste bridgewoede dateert de bridgeclub A. H. T. Moeilijkheden heeft deze nooit gekend, hoewel de bridgemanie er nu wel een beetje uit is.

En last not least wil ik U de oprichting van de Delftsche Vrouwelijke Studenten Schaakclub „Helena” aankondigen, die geïnspireerd werd door de simultaanséance op Societeit Phoenix, waaraan eenige leden der D. V. S. V. vriendelijk uitgenoodigd waren deel te nemen.

Ik kan niet nalaten, in dit verband op te merken, dat de wijze, waarop het D. S. C., en evenzoo de R. K. Studenten Vereeniging Sanctus Virgilius en de D. S. B. ons op de hoogte houden van alle belangrijke gebeurtenissen hunner vereenigingen, ons met de grootste dankbaarheid vervult. Speciaal de wekelijkse toezendingen van den „Spiegel” door het D. S. C. geeft ons een overzicht van alles de studentenwereld betreffende.

Ik kom nog even terug op het vereenigingsleven der D. V. S. V. Dit heeft natuurlijk in alle tijden zijn „ups” en „downs” gehad. De aangenaamste tijden waren de tijden der Lustra, zooals ik U al van het eerste L. vertelde. Niet alleen door de feestvreugde, die een L. met zich brengt, maar óók door de moeilijkheden, de gemeenzame zorgen, die de leden op zich genomen hebben.

Tijden van slapte worden vaak veroorzaakt bij bestuursverkiezingen, in tijden, dat de leden niet inzien, dat de club niet alleen géven kan, maar dat wel degelijk elk lid het zijne er toe bijdragen moet, om de gezelligheid er in te brengen.

In de laatste jaren heeft men iedere keer opnieuw geprobeerd, om door lezingen, door de leden zelf gehouden, de gelegenheid te geven, om over allerlei onderwerpen van gedachten te wisselen. En ik kan tot mijn vreugde zeggen, dat wij er het laatste jaar inderdaad in geslaagd zijn, eenige interessante lezingen te hooren. Het aantal dezer lezingen was niet zeer groot. De oorzaak hiervan is, dat op de Technische Hoogeschool zooveel gelegenheid is, goede lezingen te hooren, die door de verschillende vakvereenigingen en vereenigingen op religieus gebied gebracht worden.

Nu wil ik U nog een klein overzicht geven van de leden onzer vereeniging, in verband met hun studie, die zij kiezen.

De eerste meisjesstudenten in Delft waren technologen en de scheikunde is steeds de studierichting gebleven, die de meeste belangstelling der vrouwelijke studenten had.

Later lieten zich ook wel eenige meisjes voor de studie van civiel-, bouwk., electrotechn., zelfs voor scheepsbouw en werktuigkundig ingenieur inschrijven. Na 1928 heeft de studie voor natuurk. ingenieur bij ons geweldigen opgang gemaakt.

De studierichtingen, die op het moment het meeste interesse onzer leden hebben, zijn de Scheikunde, de Bouwkunde, de Natuurkunde en de Electrotechniek.

Het totaal aantal ingenieursdiploma's, die aan vrouwelijke studenten uitgereikt werden, sinds de oprichting der D. V. S. V., bedraagt 204 en 9 vrouwelijke ir. hebben in die 32 jaren den titel van Doktor in de Technische Wetenschap behaald.

Sinds in 1929 Mej. Knottenbelt een uitnodiging ontving voor een avonddissch ten Hove, hebben President en Secretaris der D. V. S. V. de hooge eer, om ieder jaar aan H. M. de Koningin en aan H. K. H. Prinses Juliana, op de nieuwjaarsreceptie voorgesteld te worden.

(Vervolg zie pag. 7).